

til de, der udføres til Forberedelsesexamen af lavere Grad, anbefalede Fakultetet Andragendet, hvorefter Ministeriet meddelte den begjærede Tilladelse under 29. Jan. 1875.

b. Examen for Tandlæger.

Tvende Andragender om Tilladelse til at underkaste sig Tandlægeexamen, uden at have bestaaet Forberedelsesexamen af lavere Grad, anbefaledes af det lægevidenskabelige Fakultet, i det ene Tilfælde, fordi den af Andrageren bestaaede Officersexamen i det borgerlige Artilleri antoges at maatte stilles ved Siden af Forberedelsesexamen, og i det andet Tilfælde af Hensyn til, at Ansøgerens Virksomhed som Skolelærer samt den ham meddelte Ret til at søge fast Ansættelse i denne Livsstilling maatte forudsætte Kundskaber og en Dannelsesgrad, der vilde kunne svare til de Fordringer, der stilles ved den nævnte Examen. Andragenderne bevilgedes ved Ministeriets Skrivelser henholdsvis af 27. April og 28. Marts 1874.

— Derimod forkastedes et lignende Andragende af Ministeriet ved Skrivelse af 10. April 1875 i Henhold til Fakultetets Erklæring, der gik ud paa, at de af Andrageren fremlagte Attester ikke gave Betyggelse for, at han besad den fornødne almindelige Dannelse, og der heller ikke fra anden Side skjønedes at være vægtige Grunde for i dette Tilfælde at gjøre en Undtagelse fra den ved Ministeriets Bekj. af 1. Marts 1873 fastsatte Regel.

IV. Akademiske Grader.

Fra Bestemmelsen i Frd. 9. Jan. 1824 § 2, jfr. Pl. 10. Aug. 1848 og Bekj. 19. Maj 1854 om, at Retten til at disputere for den filosofiske Doktorgrad er betinget af, at den paagjældende har erholdt bedste Karakter til en Embedsexamen, eller har underkastet sig en Magisterkonferents, er der i følgende 3 Tilfælde meddelt Dispensation.

1. Cand. phil. P. A. M. Tauber androg om at maatte disputere for den filosofiske Doktorgrad i det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, uden forud at underkaste sig en Magisterkonferents. I en i denne Anledning af det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet under 23. April 1874 afgivet Erklæring udtalte dette, at man skyldte ikke blot Universitetet, men ogsaa dem, der ad regelmæssig Vej havde opnaaet Doktorgraden og de dermed forbundne Rettigheder, at være varsom med at give slige Dispensationer; kun under ganske særegne Forhold burde man fritage for de lovbestemte Prøver, naar der nemlig ved Siden af særdeles Dygtighed i en mere speciel Retning tillige fandtes det nødvendige almindelige Grundlag, hvorpaa den specielle Uddannelse burde støtte sig. Om nu de af Andrageren præsterede videnskabelige Arbejder vare af en saadan Natur, at de, særlig med det sidste Hensyn for Øje, kunde retfærdiggjøre en Afvigelse fra den almindelige Regel, derom vare Meningerne delte, idet den ene Halvdelen af Fakultetets Medlemmer stemte imod en saadan Tilladelse, medens den anden Halvdelen stemte derfor. Af Hensyn til denne Dissents turde Konsistorium heller ikke anbefale Andragendet, og Ministeriet fandt ikke Anledning til at udvirke Tilladelsen.

I Februar 1875 indgav cand. phil. Tauber imidlertid paa ny et Andragende om Tilladelse til at maatte disputere for Doktorgraden uden Magisterkonferents. Det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet udtalte i denne Anledning under 5. April 1875, at det vel ikke i noget Punkt havde forandret sine Anskuelse om slige Dispensationer, men at det i Andragerens sidste, af Videnskabernes Selskab prisbelønnede Arbejde havde fundet et nyt Vidnesbyrd om hans Flid og Forskerlyst, saa at man turde antage hans videnskabelige Bestræbelser for at have mere end en blot momentan Karakter. Fakultetet mente derfor at kunne forsvare at se bort fra den strænge Fordring til et forud godtgjort almindeligt Overblik, som ellers kræves af den, der vil have Ret til at optræde som Docent ved Universitetet. Men da baade de tidligere Arbejder af Andrageren og hans nye Afhandling gik ind paa ganske specielle Undersøgelsesretninger, hvis fuldstændige Kontrol ikke var mulig for nogen uden selvstændig Eftergaaen af alle Undersøgelsens Enkeltheder, maatte hele Fakultetet stille som nødvendig Betingelse for Dispensationen, at han ledsagede sin Doktordisputats med Theses af en saa almindelig videnskabelig Karakter, at der derved kunde gives Lejlighed, navnlig for yngre Videnskabsmænd og for enhver studerende, som ikke i kort Tid kunde sætte sig ind i selve Disputatsen, til at prøve saa vel Forfatterens almindelige positive Kundskaber, som hans Evne til at formulere sine Anskuelse paa en saadan Maade, at Universitetets Berettigelse til in casu at fravige de gjældende Regler derved kunde træde fuldstændig klart frem. Til denne Anskuelse, som Konsistorium tiltraadte i Skrivelse til Ministeriet af 19. April 1875, sluttede Ministeriet sig i sin allerunderdanigste Forestilling, og det blev derefter ved kgl. Resol. af 7. Maj næst efter bifaldet, at det tillodes cand. phil. P. A. M. Tauber at disputere for den filosofiske Doktorgrad i det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet uden forud at underkaste sig nogen Magisterkonferents, under Betingelse af, at han ledsagede sin Doktordisputats med saadanne Theses af en almindelig videnskabelig Karakter, som af det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet antoges som fyldestgjørende.

2. Cand. phil. V. J. Schoustrup androg ligeledes om at maatte disputere for den filosofiske Doktorgrad i det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet uden Magisterkonferents. Han anbefaledes hertil af Fakultetet, der bemærkede, at Andrageren havde bestaaet første Del af Ingeniørexamen med fortrinlige Karakterer, som svarede til, hvad der ved en fuldstændig Examen vilde give første Karakter med Udmærkelse, og derved aflagt en Prøve, som vistnok maatte kaldes mere omfattende, end den Del af Magisterkonferentsen, der bestaar i 3 mindre skriftlige Afhandlinger og en mundtlig Prøve. Dertil kom end ydermere, at den manglende anden Del af denne Examen, som vilde give ham juridisk Berettigelse til at disputere for Doktorgraden, kun angik rent tekniske Anvendelser af de fysisk-matematiske Videnskaber, der ellers ikke anses for nødvendige for den, der vil erhverve Doktorgraden. Konsistorium tiltraadte Fakultetets Erklæring, og Tilladelsen til at disputere meddeltes derefter ved kgl. Resol. af 24. Juli 1875.

3. Distriktslæge Jón C. Finsen havde til den lægevidenskabelige Embedsexamen kun opnaaet haud ill. 1mi gr., og maatte derfor ligeledes andrage om Dispensation for at kunne disputere for Doktorgraden. Det lægevidenskabelige Fakultet anbefalede Andragendet, dels fordi han havde gjort sig bekendt ved flere

vel lykkede literære Arbejder, dels fordi den af ham til Fakultetets Bedømmelse indleverede Afhandling var fundet værdig til at forsvares for Doktorgraden. Denne Anbefaling tiltraadte Konsistorium, og Tilladelsen meddeltes derefter ved kgl. Resol. af 14. Septbr. 1874.

— Ved Skrivelse af 17. April 1874 bifaldt Ministeriet, at cand. philol. O. Siesbye i Professor Ussings Sted fungerede som Opponent ex officio ved det mundtlige Forsvar for cand. philol. Gertz's, af Fakultetet antagne Afhandling for Doktorgraden i Filosofien.

— Ved Frd. 9. Jan 1824 § 5 er der givet Universitetet en Beføjelse til, efter Meddelelse af kgl. Tilladelse, at konferere Doktorgraden ved Æresdiplom uden foregaaende Disputats. I Henhold hertil androg det filosofiske Fakultet om at erholde Bemyndigelse til at meddele Professor J. P. E. Hartmann den filosofiske Doktorgrad paa Halvhundredaarsdagen efter hans Ansættelse som Organist i Kjøbenhavn den 22. Maj 1874 af Hensyn til hans store Fortjenester paa Musikens Omraade. Konsistorium anbefalede Andragendet varmt, og den begjærede Tilladelse meddeltes derefter ved kgl. Resol. af 24. April 1874.

V. Akademiske Højtideligheder.

Der har hidtil ikke været fastsat eller vedtaget nogen Grænse for Størrelsen af det Arbejde, der af vedkommende Universitetslærere leveres til Optagelse i de aarlige Festprogrammer, lige saa lidt som der tidligere har vist sig Trang til at øve nogen Kontrol i saa Henseende, idet de Æmner, der af Universitetslærerne valgtes, i Følge deres egen Beskaffenhed have været og naturlig maatte være saaledes begrænsede, at det blev overflødig at sætte en Grænse for Arbejdets Størrelse, af Hensyn til den Udgift, dets Trykning medførte. Da det imidlertid havde vist sig, at der paa Universitetets Udgiftspost 5 a „Udgifter ved Konsistorium“ for 1873—74 vilde komme til at mangle et Beløb af omtrent 330 Rd., hvortil Grunden væsentlig laa i de usædvanlig store Udgifter ved de i Finantsaaret udkomne to Festprogrammer, der tilsammen havde kostet over Halvdelen af den hele Normalsum, og det ene, til Reformationsfesten udgivne, alene 509 Rd. 65 Sk., ansaa Konsistorium det for nødvendigt at vedtage nogle begrænsende Bestemmelser, for at forhindre, at Udgifterne ved Trykningen af Programmerne skulde medføre Underskud paa Konsistoriums Normalsum. I et Møde den 1ste April 1874 fastsattes det derfor, at Programmet ikke maatte overstige 64 Sider, eller indeholde Tegninger, Kort eller lignende Illustrationer uden Konsistoriums særlige Samtykke. Dette meddeles nu aarlig den Professor, hvem det tilfalder at affatte Programmet ved Reformationsfesten, hvorhos det paalægges ham at drage Omsorg for, at der ikke indtræffer betydelige Udgifter til Korrekturgodtgjørelse.

Hvad angaar selve det oven for omtalte Underskud indstillede Konsistorium i Skrivelse af 14. Febr. 1874, at Ministeriet vilde søge et Beløb af indtil 330 Rd. optaget paa Tillægsbevillingen for 1873—74 til Universitetets Udgiftspost 5 a „Udgifter ved Konsistorium“. Beløbet blev derefter bevilget.